

INTERJEKTION, innt'rjäcktschón, f. 3 (gram.) Partikel, som uttrycker någon känsla eller sinnesrörelse. Utropsord. [— ject —.]

INTERLOKUTORIEDOM, ---- tóríedómm, m. 2. Dom eller utslag, som endast har afseende på vissa till utredningen af ett mål hörande omständigheter. *Fälla i.* [— locu —.]

INTERMED, innt'rméd, m. o. n. 3. Se *Intermezzo*.

INTERMEDIÄR, ---- ä'r, a. 2. Mellanliggande, mellanvarande.

INTERMEZZO, innt'rméssó, n. (ital.) Scenisk föreställning, som ges emellan akterna af ett skådespel.

INTERMITTENT, innt'rmittä'nnt, a. 4. *I feber*, som återkommer efter vissa mellantider. *I puls*, ojemn, afbruten.

INTERNUNTIE, innt'rnúnntsie, m. 3. Påfligt sändebud till utländska mindre hof.

INTERPELLATION, ---- tschón, f. 3. Åläggande eller begäran att förklara sig. Jfr. *Interpellera*.

INTERPELLERA, v. a. 1. 1) Ålägga att förklara sig eller svara inför rätta. — 2) (i parlamentarisk stil) Begära förklaring af regeringens ministrar eller rådgifvare rörande någon vigtig statsfråga. — *InterPELLERande*, n. 4. o. *InterPELLERING*, f. 2.

INTERPOLERA, v. a. 1. Genom inflickning förfalska. — *InterPOLERande*, n. 4. o. *InterPOLERING*, f. 2.

INTERPRETATION, ---- tschón, f. 3. Tolkning, förklaring, utläggning.

INTERPUNKTERA, v. a. 1. (gram.) Afdelning genom skiljetecken. [— punct —.]

INTERPUNKTERING, f. 2. och

INTERPUNKTION, ---- tschón, f. 3. (gram.) 1) Afdelande genom skiljetecken. — 2) Skiljetecken, hvarmed texten i skriften blifvit afdelad; sättet, huru detta är gjordt. [— punct —.]

INTERPUNKTIONSTECKEN, ---- tschónstéck'n, n. 5. Skiljetecken. [— punct —.]

INTERREGNUM, i'ntt'rrä'ggnumm, n. pl. — *regna*. (lat.) Mellanregering.

INTERSEKTION, innt'rsäcktschón, f. 3. Genomsärkning.

INTERVALL, innt'rváll, m. o. n. 3. 1) Mellanrum. — 2) Mellantid. — 3) (i musik) a) Afståndet emellan tvänne toner. — b) Den ton, som genom intervalllets namn betecknas. — 4) (med.) Feberfri mellantid.

INTERVENERA, v. n. 1. Mellankomma, träda emellan, lägga sig emellan, medla.

INTERVENTION, innt'rvänntschón, f. 3. Mellankomst, bemedling.

INTESTINALMASK, inntässtinálmásk, m. 2. (nat. hist.) Stråldjur, tillhörande 2:dra klassen eller *Intestinalmaskarna*, hvilka för det mesta lefva i det inre af andra djurs kroppar.

INTET, n. Se *Ingen*.

INTETDERA, n. Se *Ingendera*.

INTILL, innti'll, prep. Ända till. Brukas både om tid och rum. *Stiga fram ända i tronen. Stå i vatten i halsen. Ända i döden trogen.* — *Adv.* (innti'll) 1) Fram till (någon ifrågavarande person eller sak). *Gå närmare i.* — 2) Invid. *Nära i belägen.*

INTILDESS, inntilldä'ss, konj. *I* eller *I*. att, ända till dess att. *I ett lyckligare förhållande inträder.* — *Adv.* Till dess, till den tiden, dessförinnan. *I får han väl gifva sig tålmod.*

INTIM, innti'm, a. 2. (lat. *Intimus*) Förtroende, innerlig. *I vän, vänskap.*

INTIMATION, ---- tschón, f. 3. Införande i tidning. *I af en annons.* — *Ss. I-skostnad.*

INTIMERA, v. a. 1. (lat. *Intimare*) Införa i tidning.

INTINGA, v. a. 1. Tinga att komma in. *I hästar till staden.* — *Äfv. Tinga in.* — *Intingande*, n. 4.

INTJÄRA, v. a. 1. Öfverstryka med tjära, så att den väl tränger in. — *Äfv. Tjära in.* — *Intjärande*, n. 4.

INTOLERABEL, ---- áb'l, a. 2. Odräglig.

INTOLERANS, ---- ánnus, f. 5. Ofördragsamhet, isynn. i religiöst afseende.

INTOLERANT, ---- ánnt, a. 1. Ofördragsam.

INTONATION, ---- tschón, f. 3. 1) En tons angifvande. — 2) Konsten att riktigt träffa en ton. — 3) Ljudfall, tonfall, vid tal eller läsning.

INTONERA, v. a. 1. 1) Angifva tonen till en melodi. — 2) Sjunga för altaret.

INTONERING, f. 2. Se *Intonation*.

INTORKA, v. n. 1. 1) Genom torka minskas eller försvinna. — *Äfv. Torka in.* — 2) (fig. fam.) Blifva till intet, blifva intet af. *Kalaset i-de.* — Vanligare *Torka in.* — *Intorkande*, n. 4. o. *Intorkning*, f. 2.

INTRADER, innt'rádr, m. 3. pl. Inkomster. *Kronans i.*

INTRAMPA, v. a. 1. Genom trampning indriva, intränga. — *Äfv. Trampa in.* — *Intrampande*, n. 4. o. *Intrampning*, f. 2.

INTRANSITIV, innt'rannsi'tiv, a. 2. (gram.) *I-t verb*, tidsord, som utmärker blott ett tillstånd eller en verksamhet, hvilken icke öfvergår till ett annat ting. Detsamma som Neutralt Verb.

INTRASSLA, v. a. 1. Inveckla något så, att det blir trassligt. — *Äfv. Trassla in.* — *Intrasslande*, n. 4.

INTRASSLING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något intrasslas. — 2) Intrassladt tillstånd.

INTRATTA, v. a. 1. 1) Medelst tratt tömma ett flytande ämne i ett kärl. — 2) (fig. fam.) Med mycken möda bibringa. *I glosor i hufvudet på någon.* — *Äfv. Tratta in.* — *Intrattande*, n. 4. o. *Intrattning*, f. 2.

INTRASSANT, innt'rassánnngt, a. 1. Som väcker lifligt deltagande och uppmärksamhet; underhållande, roande. — Skrifves äfv. *Intressant*.

INTRESSE, n. 4. (af lat. *Interesse*, vara angeläget, angå) 1) Fördel. *Bevaka sitt i. Det är hans eget i. att göra det. Hvar och en ser på sitt eget i.* — *Syn.* Nyttja, Gagn. — 2) Förhållande, som rörer någons fördel. *Vi hafva samma i-n. Samhällets olika i-n.* — 3) a)

Ränta på penningar, beräknad efter vist för hundralet. *Huru mycket har han i i. på sina penningar? Fyra procent.* — b) Beloppet af räntan för en penningssumma på viss gifven tid. *Det årliga i-t på penningarna stiger till 600 r:dr.* — 4) Lifligt deltagande. *Ynglingen väckte mycket i. hos alla de närvarande. Med mycket i. följa gången af en sak.* — 5) Egenskap att väcka deltagande, förmåga att underhålla, roa; nöjsambet. *Boken saknar icke i. Det är en pjäs utan allt i.* — Skrifves äfv. *Interesse*.

INTRESSENT, innt'rassá'nnt, m. 3. Delägare, deltagare (i företag, o. s. v.). — *Äfv. Intressent*.

INTRESSENKAP, -- ä'nntskáp, n. 3. Delägande, andel i något.

INTRESSERA, v. a. 1. 1) Göra till deltagare. *I någon i ett företag.* — 2) Väcka lifligt del-